

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie ze skargi J. K. o wznowienie postępowania zakończonego
prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 12 sierpnia 2014 r.
uzupełnionym postanowieniem tego Sądu z dnia 30 września 2014 r.
w sprawie z powództwa J. K.
przeciwko K. K.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 października 2015 r.,
zażalenia J. K.
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 15 lipca 2015 r.,

1. oddała zażalenie,

**2. przyznaje ze środków Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego
na rzecz adwokata M. O. kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta)
złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług
tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej J. K. w
postępowaniu zażaleniowym.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 12 sierpnia 2014 roku w sprawie [...] oddalił apelację powoda J. K. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 grudnia 2013 roku w sprawie [...], zasądzającego od pozwanej K. K. na rzecz powoda kwotę 111.980 złotych tytułem zachowku oraz oddalającego powództwo w pozostałej części.

Powód złożył w dniu 9 czerwca 2015 roku skargę o wznowienie powyższego postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c., powołując się na nowy dowód w postaci operatu szacunkowego rzeczoznawcy Z. K. sporządzonego w dniu 16 lutego 2015 roku na potrzeby postępowania administracyjnego w przedmiocie odszkodowania za działkę wchodzącą w skład spadku, którego dotyczyło roszczenie powoda o zachówek. Skarżący domagał się wznowienia postępowania i podwyższenia należnego mu zachowku do kwoty 343.689,96 złotych.

Postanowieniem z dnia 15 lipca 2015 roku Sąd Apelacyjny odrzucił skargę o wznowienie postępowania z powodu braku ustawowej podstawy wznowienia wskazując, że nowym dowodem w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. nie jest opinia biegłego sporządzona w innym postępowaniu po uprawomocnieniu się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie, której dotyczy skarga.

W zażaleniu skarżący zarzucił naruszenie art.403 §1 i art.410 § 1 k.p.c. przez ich niewłaściwe zastosowanie i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o wznowienie postępowania jest nadzwyczajnym środkiem prawnym o limitowanych podstawach wskazanych w art. 401, 401¹ i art. 403 k.p.c. Jej wniesienie inicjuje postępowanie dwufazowe, w którym najpierw sąd bada dopuszczalność skargi o wznowienie (w zależności od wyniku kontroli następuje zwrot skargi lub jej odrzucenie), a następnie po przesądzeniu dopuszczalności skargi, rozpoznaje ją merytorycznie i wydaje stosowne rozstrzygnięcie.

Skarżący oparł skargę na art. 403 § 2 k.p.c. wskazując na nowy dowód w postaci operatu szacunkowego rzeczoznawcy Z. K. sporządzonego w dniu 16

lutego 2015 roku, dotyczącego działki wchodzącej w skład spadku i stanowiącej własność K. K. Skarżący podniósł, że wartość działki wskazana w tym operacie jest wyższa od wartości wyliczonej w opinii biegłego sądowego stanowiącej podstawę obliczenia i zasądzenia na rzecz powoda przez Sąd Okręgowy w sprawie [...] przysługującego skarżącemu zachowku.

Możliwość wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. jest uzależniona od zaistnienia łącznie trzech przesłanek. Po pierwsze, wykrycia po uprawomocnieniu się wyroku nowych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które istniały w czasie postępowania, ale nie zostały w nim powołane. Po drugie, możliwości ich wpływu na wynik sprawy i po trzeciej, niemożności skorzystania z nich przez stronę w poprzednim postępowaniu.

Wykrycie okoliczności faktycznych lub dowodów w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. dotyczy faktów i środków dowodowych, które - poza przesłanką ich nieujawnienia w postępowaniu prawomocnie zakończonym - były dla strony skarżącej wówczas „nieujawnialne”. Przepis ten obejmuje zatem fakty stronie nieznanne i dla niej niedostępne, natomiast fakty „ujawnialne”, czyli te, które strona powinna znać, bo miała możliwość dostępu do nich, nie są objęte hipotezą tego przepisu (tak m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 3 października 2013 r., II UZ 54/13, niepubl., z dnia 28 sierpnia 2013 r., V CZ 33/13 oraz z dnia 29 marca 2007 r., II UZ 3/07, OSNP 2008, nr 11-12, poz. 178 i orzeczenia tam powołane).

W orzecznictwie ugruntowany ponadto jest pogląd, że podstawą wznowienia nie może być środek dowodowy, który powstał dopiero po uprawomocnieniu się orzeczenia wydanego w postępowaniu, którego dotyczy skarga o wznowienie (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 1969 r., III PZP 63/68- zasada prawna, OSNC 1969, nr 12, poz. 208 i postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 września 2005 r., II CZ 78/05, niepubl., z dnia 14 lutego 2007 r., II CZ 120/06, niepubl. oraz z dnia 30 maja 2007 r., I CZ 40/07, niepubl.). Taka sytuacja ma miejsce w rozpoznawanej sprawie, skoro operat szacunkowy został sporządzony w lutym 2015 roku czyli po wydaniu prawomocnego wyroku przez Sąd Apelacyjny z dnia 12 sierpnia 2014 roku.

W tym stanie rzeczy, zażalenie podlegało oddaleniu jako bezzasadne na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.

(eb)